

NETVÆRK: BULLSHIT BINGO ELLER BUZZWORD MED BID?

Ledelsesgrupper, old boys clubs, vuggestuebestyrelser, VL-, mødre- og erfagrunder. Danmark er en nation af netværkere. Opbygning af varige og effektive relationer er en forudsætning for succes.

Det gælder ikke kun på erhvervslivets datingscene, men også i livet, hvor man skal kunne begå sig, som var det en lang reception. Mød DI-direktør Lars Goldschmidt og filosof Anders Fogh Jensen.

Af Karen Klarskov og Peter Mørkeberg Hinsby

Hvor forretningsfællesskaber tidligere blev forbundet med snaps og sildemadder og typisk var forundt en lille tykmavet skare af forretningsmænd (uden k) i røgfyldte direktionslokaler, ser vi i dag netværk på alle niveauer. Om du er leder eller fodsoldat, kan du finde åndsfæller, som er klar til at dele erfaringer, inspiration og løsninger. Af den simple grund, at vi alle har brug for at spejle os i hinanden og sikre vores egen deltagelse i det næste projekt.

Den relationelle bundlinje

Det kræver en udsøgt menneskelig evne til at kombinere netværksopbygning med almindelige forretningsprocesser. Tiden er løbet fra tidsrøvende netværk uden afkast

på den relationsudviklende bundlinje, mener Lars Goldschmidt, direktør i DI og aktuel med bogen 'Harlekinledelse – ledelse under radikale forandringer':

"Traditionelle netværk som VL-grupper og Rotary er under svækkelse. De er simpelthen ikke produktive nok. Vi har ikke tid til at ses med mennesker, hvor der ikke kommer andet snak ud af det. De første VL-grupper var effektive, men nu er det mere socialt. I stedet skal relationsopbygningen foregå i de almindelige forretningsprocesser," forklarer han og fortsætter:

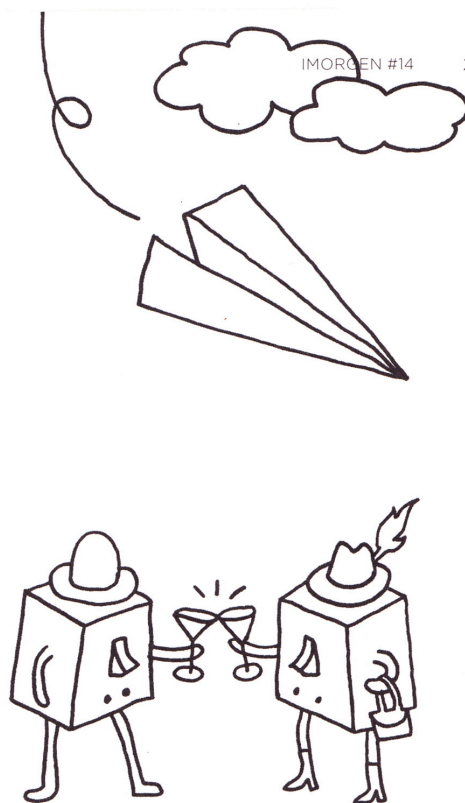
"Skriver du under på en kontrakt er det jo personen du køber af – ikke papiret. Du køber af vedkommende, fordi du har en forventning om, at han vil kunne levere varen.

Og jo længere du har haft relationen, jo større er sandsynligheden for, at hun rent faktisk leverer. Derfor er der lavere transaktionsomkostninger i relationer, du har haft gennem længere tid," siger han.

Winwin med kendte aktører

Men dækker langvarig relationsopbygning ikke over nepotisme og sognerådsmentalitet, hvor opgaverne altid går til dem, der løste dem sidst?

"Faren er selvfølgelig at ekskludere nye aktører, men der er langt større gennemsigtighed i relationerne i dag end tidligere. Samtidig bliver langt flere opgaver udbudt, og selvom man vælger at handle med kendte aktører, vil jeg hellere betragte det som en positiv gevinst og →

→ en winwin situation ved langvarige relationer," siger han og tilføjer, at empati og tilpasning til de aktuelle problemstillinger er altafgørende.

Krydsede forventninger

Og netop den udtalte kontekstforståelse er vigtig, hvis du samarbejder med andre faggrupper end din egen.

"Det er en klar udfordring for ingeniører. Når vi er sammen med andre fra samme branche, har vi let ved at udvise empati, fordi vi begejstres og trækker på erfaring fra den samme verden. Det er en form for modelafprøvning af, at alle er som en selv. Og når du står over for en ikke-ingeniør, er der ret stor sandsynlighed for, at det ikke er tilfældet. Hvis vi agerer i en kontekst, hvor vi har stærkt krydsede forventninger til hinanden, opstår der problemer," siger Lars Goldschmidt. Det samme gør sig gældende, når man indgår i internationale relationer.

"I Asien har de en anden grænse mellem det personlige og det professionelle, som er ganske lærerig for os. De har en tradition med at den personlige forpligtelse tæller højere end den kontraktlige, og selvom de for øjeblikket oplever et skift, der går mere i vestens retning, så kan vi i vores ende af verden også tage ved lære af deres måde at gøre tingene på relationelt. Under alle omstændigheder kommer vi alle til at rykke os for at forstå hinanden i en global kontekst," siger han.

Midlertidige forbindelser

Anders Fogh Jensen, filosof, leder, coach og forfatter til bogen "Projektsamfundet" (2009) vil hellere

snakke om konneksioner end relationer som vor tids måde at forbinde sig på.

En konneksion er en forbindelse, der kan trækkes ud som et stik af en stikkontakt. Vi forbinder os til hinanden på måder, der overskrider de traditionelle grænser og på måder, der er indbegrebet af midlertidighed. Så længe vi har et projekt sammen, er vi forbundet, og efter projektet, har vi ikke længere nogen forbindelse. Men den kan genoptages igen, hvis en af os får brug for det", siger filosofen og eksemplificerer:

"Facebook er jo praktisk talt verdens største datingsite, hvor man kan sætte ledninger i på kryds og tværs. Selvfølgelig er de fremmede for en netværkskultur, men jeg ser dem mere som et symptom på og et produkt af en anden omgangsform, hvor 'ven' tilsyneladende betyder noget andet, end det gjorde engang."

Dating i erhvervslivet

Men hvilke kompetencer kræver det så at kunne begå sig på denne datingscene?

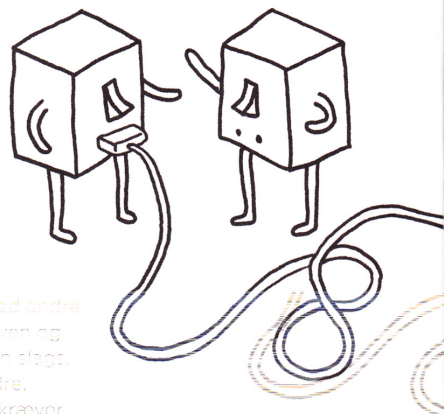
"Man skal kunne håndtere livet som en lang reception. Altid kunne være på, altid kunne formidle kort, hvad man gerne vil, gerne ville noget, kunne smigre andre og virke tillidsvækkende, ikke stå for længe med dem man kender og kunne udøve vor tids høflighed: humoren. Være den glade og engagerede, der gerne vil lave noget med andre. Kunne sige ja. Have is i maven og ikke kræve garantier. Al den slags, hvor man appellerer til andre, samtidig med at man ikke kræver

noget af dem", siger Anders Fogh Jensen, der mener at dette mix af midlertidighed og evigt ja kan få konsekvenser.

"Den form for social omgang kan være enormt udmagrende. Individerne falder ud af den receptionsagtige omgang i udmattelse - det, der med en klinisk term hedder depression.

Et udhulet ja

Det er den første alvorlige konsekvens. For det andet har receptionens evige 'ja' til det hele ('nej'et' eller 'det er ikke spændende' er illegitime termer) har den konsekvens, at 'ja'et' bliver udhulet. Det projektære ja betyder ikke andet end måske. Man kan ikke forvente garantier for, at projekter bliver til noget, at man får løn, at dem man laver projekter med ikke også har gang i andre projekter osv. Datingsitet er et embleme på den situation: Det virker, som om alt er muligt, men samtidig er der meget, der ikke lader sig gøre og endnu mere, der er uvist. På sigt kræver det, at man selv lærer sig at sige nej. Det lærer man ikke i projektsamfundet. Der er det en skam at sige nej - men også en nødvendig dyd." ■

”Man skal kunne håndtere livet som en lang reception. Altid kunne være på, altid kunne formidle kort, hvad man gerne vil, gerne ville noget, kunne smigre andre og virke tillidsvækkende, ikke stå for længe med dem man kender og kunne udøve vor tids høflighed: humoren.”

Anders Fogh Jensen, filosof

